Розбиті водозбори

Помолимося.

Господи, тепер ми віримо. Ми віримо у Божого Сина і завдяки цьому ми приймаємо Вічне Життя через Нього. Нині ми зібралися знову, цього дня або цього вечора ще на одне служіння, довірили Тобі це Послання і те, що Ти промовиш сьогодні до нас. Ми віримо Тобі, Господи, і ми чекаємо на Тебе. І Ти сказав: "Ті, хто чекають на Господа, відновлять свою силу; вони піднімуть крила, немов орли". І ми молимо, Боже, щоб Ти дарував нам цю Силу піднесення сьогодні, адже ми чекаємо на Тебе.

2 Ми дякуємо Тобі за цих людей, і за те, що вони значать для Тебе і що вони значать для мене. Дякую Тобі за це, Отче. Вони Твої коштовності. І я благаю, Боже, щоб Ти сьогодні ввечері проявив Себе до них таким чином, як вони потребують цього. Якщо тут є хтось хворий, нехай вони зцілять ся. Якщо у чиємусь розумі присутні сумніви, роз'ясни це, Господи. І просто дай нам Твою присутність і Твої благословення, бо ми потребуємо їх, Господи. Ти наша вседостатність. І без Тебе ми не можемо робити нічого.

3 Ми молимо, щоб Ти прийняв нашу подяку за усе, що Ти звершив. В Ім'я Ісуса Христа ми очікуємо на Твої благословення. Амінь.

Можете присісти.

4 І, ну, цього недільного вечора трохи прохолодніше, тут, ніж минулого недільного вечора. Ми дуже вдячні нашим братам, які дуже завзято працювали над встановленням цього тут. Я знайомий з двома або з трьома з них. Брат Майк Еган, якого бачу там ззаду, і я. . . Брат Майк, і брат Сотман, брат (здається) Рой Роберсон, і брат Вуд і всі інші, вони тут самовіддано працювали, старалися встановити це, щоб ми могли тепер вислухати це Послання, тобто сьогодні. Тому ми вдячні.

5 Отож, наступного недільного ранку, якщо Господь дозволить, мені хочеться провести служіння зцілення, молитви за хворих. І ми призначимо це як служіння зцілення, якщо Господь дозволить.

6 Я помітив, сьогодні вранці, що тут лежить купа хустинок. Я молився над ними. І я, поки ви молилися та співали, я молився над хустинками; і ось сьогодні ввечері тут їх ще більше. Отож, ми—ми віримо, що Бог зціляє хворих. Серед нас дуже багато величних свідоцтв про зцілення, і по всьому світу, і ми вдячні за це.

7 І я подумав, наступної неділі, оскільки мені потрібно буде ненадовго відлучитися, і ми дуже багато витратили на навчання й на Послання, я подумав, що було б непогано, якби ми провели служіння зцілення, помолилися за хворих. І ми сподіваємося, що Бог дасть нам величний час.

8 Тепер, багато кому з вас потрібно буде сьогодні проїхати багато миль. Отож, я говорив з людьми там у кафе "Блакитний Вепр", сьогодні, де я обідав. Багато приємних людей; я потиснув їм руки й поговорив з ними; людям, з якими я не був знайомий, які приїжджають сюди до церкви. І я вдячний за таких друзів, і я хочу подякувати усім і кожному з вас. Хтось із них назбирав ожини й приніс нам. І хтось приніс нам відерце сиропу, тобто патоки, здається, і—і щось таке. Ви не уявляєте, скільки це значить. І якось уранці піднімаюся і виходжу з дому, а там . . .

9 Недавно вранці був один брат, який дійсно перебував у потребі, не було ні одягу, нічого, хотів, щоб я дав йому якийсь одяг. Я вийшов, і я мало не перечепився об відерце ожини, яке стояло там. Я сказав: "Ти приніс цю ожину?"

10 А він відповів: "Ні, я тут ні при чому. Я був тут ще до світанку, і вона вже тоді стояла тут". І це мій ласкавий брат Руделл приніс її мені. І тому, звісно ж, за такі речі я вдячний.

11 Біллі Поль щойно нагадав мені, декілька хвилин тому, що сьогодні у цьому зібранні зібрали пожертви, це для мене. Я—я дякую вам за це. Мені не хотілося, щоб ви робили це. Я—я дуже вдячний за ваші зусилля і за інше, але це було необов'язково. І, але нехай Господь благословить вас. Ви знаєте, ви знаєте, у Біблії говориться: "Що ви зробили оцим меншим, те ви зробили Мені".

12 Отож, я дуже відверто говорив до вас у Посланні. І я . . . Можливо, у когось склалося таке враження, ніби—ніби я вважаю, що Ісус прийде вранці або сьогодні ввечері. Це так. Ось, я не кажу, що Він прийде саме тоді. І, знову ж, Він може не прийти наступного тижня, і це може статися наступного року, може статися за десять років. Я не знаю, коли Він прийде. Але, єдине, що я хочу . . .назавжди запам'ятайте: будьте напоготові щохвилини чи щогодини. Розумієте? Бо якщо Він не прийде сьогодні, Він може з'явитися тут завтра. Тому просто запам'ятайте це, що Він прийде.

13 І я не знаю, коли настане моя остання година на цій землі, жоден з нас не знає. І ніхто з нас не знає, коли Він прийде. Навіть Він Сам не знає, за Його Власними Словами; Він сказав: "Тільки Отець знає, коли Він прийде; навіть Син не знає, коли Він прийде". Тобто коли Бог відправить Його до нас знову. Але ми чекаємо на Його Прихід. І якщо Він не прийде при моєму поколінні, Він може прийти при наступному; якщо Він не прийде при тому, Він прийде при

наступному. Але, щодо мене, я бачу, що часу майже не лишилося. Я просто . . . Як на мене, це може статися будь-якої хвилини. Так ось, це не означає . . . Це не означає тепер, що ви побачите, як небеса зміняться і кожен . . . Я кажу не про той Прихід. Я кажу про Підхоплення.

14 Розумієте, Він здійснює три Приходи. Він приходить у трьох синівських іменах. Він приходить у трійці: Отець, Син, Святий Дух. Розумієте, все це той самий Христос, той самий Бог, постійно. Так ось, ми знаємо, що Він прийшов заради того, щоб принести три дії благодаті: виправдання, освячення, хрещення Святим Духом. Усе, в Бозі, досягає довершеності у трьох.

15 І тому Він прийшов, спочатку, заради того, щоб викупити Свою Наречену. Він приходить, вдруге, як Підхоплення, заради того, щоб забрати Свою Наречену. Він приходить, утретє, разом зі Своєю Нареченою, Цар і Цариця; опісля, ось коли багато хто очікує на Прихід.

Але коли Він прийде цього разу, то навряд чи хто, окрім тих, хто готовий, знатиме, коли Він прийде. Просто десь недорахуються людей. Не знатимуть, що з ними сталося. Вони будуть підхоплені, миттєво, і їх просто недорахуються. "Переміняться за одну мить, як оком змигнути". Тому просто будьте готові до цього. Було б жахливо якось уранці втратити когось із рідних, ніхто не зможе знайти їх. Хіба це не буде дуже прикро — дізнатися, що воно вже минуло, а ви проґавили його? Тому просто ходіть перед Богом.

16 Тепер, наступного тижня, якщо Господь дозволить, наступного понеділка, на тижні, з цього понеділка, якщо Бог дозволить, я відвезу свою родину до Арізони, де вони підуть до школи, і потім я—я повернуся.

17 Так ось, я їду туди не для . . . не проводитиму там служінь. В Арізоні я майже не буваю. Я десь їжджу. Відвезу дружину туди наступного понеділка. Потім знову повернуся сюди. Звідси поїду до Британської Колумбії. Поїду знов до Колорадо. Знову буду в Арізоні приблизно під Різдво, на декілька хвилин, рівно стільки . . . можливо, на два чи на три дні, зберемося родиною, отут на різдвяні свята, якщо Господь дозволить, проведу служіння у новорічну неділю.

18 Отож, тут я, практично, більше. Тут я буваю удесятеро частіше, ніж отам, бо там у нас нема церкви або служінь; нічого такого в нас там нема, в плані церковних служінь. Це єдине, що погано. Мені нікуди відправити дітей, щоб послухали ці Послання, як ваші діти слухають це отут; і—і єдине, чого нам бракує. Але у них міцніше здоров'я. Там сухий, спекотний сухий клімат, але схоже, у дітей укріпляється здоров'я. Я там недостатньо довго, щоб

визначити, корисніше там для здоров'я чи ні. Я, я у роз'їздах, і я—я—я думаю, що я просто народився пілігримом.

19 Моя дружина називає мене . . . Знаю, що вона тут, тому мені дістанеться після зібрання, ви всі знаєте. Як це називають, мінливі вітри, або неспокійні вітри, або якось—якось іще, ви знаєте, мінливі піски? Тобто, я завжди у поїздках, іншими словами. І я двадцять два роки одружений, але мені часом здається, що я чужинець у домі, бо мені доводиться їздити.

Але я очікую на час, коли ми якогось дня оселимося у Батьківщині. Але нині боротьба продовжується, тому перебуваймо у молитві.

20 Не забудьте, наступної неділі вранці, якщо Господь дозволить, приведіть своїх хворих і страждаючих. Прийдіть рано, займіть місце, і, напевно, буде група, за яку помоляться. Нам доведеться роздати молитовні картки. Якщо їх не вистачить, ми не станемо роздавати молитовні картки; просто вишикуємо їх у чергу, дві або три дюжини, або якось так. Але ми—ми, напевно, роздамо молитовні картки; тому ми, мабуть, зробимо це приблизно за годину до початку звичайного служіння, і, думаю, займе . . . Це відбудеться о восьмій, о восьмій або о восьмій тридцять, роздадуть молитовні картки; відкриють церкву, роздадуть молитовні картки наступної неділі вранці. І в такому разі обов'язково будьте тут заради своїх . . . Приведіть своїх рідних, поставте їх туди. Буде зручно і прохолодно у церкві, якщо вони хворі; і ми зробимо все, що зможемо, щоб помолитися за них.

21 Дякую вам ще раз, за пожертви.

22 І зараз ми прочитаємо дещо з Божого Слова, сьогодні, й підготуємося до цієї події Його Присутності, коли знову викладе нам Своє Слово. Так ось, ми знаємо, що ми можемо прочитати текст, але контекст мусить відкрити Бог. Розумієте? Ми можемо узяти текст, але контекст мусить відкрити Бог. І поки ви відкриваєте книгу Єремії, 2 розділ . . .

23 Хочу сказати, що я радий, що тут з нами брат Лі Вейл, дорогоцінний брат у Господі. І, здається, брат отут, не можу пригадати його імені, брат Віллард Крейз. І я бачив братів з Арканзасу, брата Джона та інших, звідти з Поплер-Блаф, і брата Блера. І, о-о, брат Джексон, і брат Руделл, і так багато, що я—я просто не в змозі . . . Мені хотілося б назвати ім'я кожного, але я просто не можу цього зробити, і ви розумієте. Брат Бен Брайент, бачу, що він сидить там; він зазвичай — це моє 'амінь' з кутку, поки я . . . Кожен упізнає Бена за його голосом. Еге ж.

24 Одного разу ми були у Каліфорнії, я проповідував Послання баптистам у долині. У них там стояв великий намет, і сиділо багато аристократичних баптистів. Я ні разу

нізвідки не почув "амінь"; ви розумієте, боялися, що у когось з жінок обсиплеться фарба з обличчя. Аж раптом *отакі* ноги, задерті догори, і дві м'язисті руки, і чорне волосся здригається там, вигукував: "Амінь", — отак волав. І я подивився туди, я сказав: "Бене, а ти звідки узявся?" В нього справді було оте "амінь".

25 Бачу, що його жінка придивляється до нього, трохи. Ну що ж, він потроху втрачає своє чорне волосся, але в цьому нема нічого страшного, ви знаєте. Не переживайте щодо цього. Своє я втратив уже давно.

Отож, тепер, не забудьте про молитву.

26 Тепер, в той час, коли ми перейдемо до щирої частини служіння, запам'ятайте: якщо ми читаємо це Слово, тоді Бог благословить Своє Слово. "Воно не повернеться до Нього намарно, але Воно виконає те, для чого Його відправили". І я знаю, при читанні Слова, я завжди буду правий. Коли я читаю Слово, Бог вшанує Своє Слово.

27 Тепер піднімемося у пошані до Слова. Єремія, 2 розділ, 12 та 13 вірш з Єремії 2.

Здивуйтеся ж цим, о . . . небеса, та затремтіть і злякайтеся над міру, говорить Господь.

Бо дві речі лихі Мій народ учинив; покинули Мене, джерело живої води, і витесали собі водозбори, поламані водозбори, які не можуть . . . не можуть тримати води.

Схилимо свої голови.

28 Любий Боже, Твоє Слово прочитали. І ми благаємо про те, щоб Ти вшанував оте Слово і дав нам сьогодні приповістку або паралель на Це; коли ми зазирнемо в минулі дні, на Ізраїль, як на приклади, адже Біблія навчає нас, що ми можемо побачити те, що Ти робив їм, коли вони слухалися Слова, побачимо те, що Ти робив їм, коли вони йшли наперекір Слову, і навчимося тому, що ми мусимо зробити. Отож, ми молимо, щоб Ти проговорив до нас сьогодні особливим чином, щоб ми дізналися про те, як поводитися у цей день, у який, як ми дізналися сьогодні вранці, ми живемо. Бо ми просимо про це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете присісти.

29 Сьогодні мені хочеться поговорити на тему, зовсім недовго: *Розбиті водозбори*.

30 Ізраїль скоїв два великих лиха. Бог сказав, що вони відвернулися від Нього, від Джерела Життя, і витесали собі водозбори, щоб пити звідти. Так ось, у цьому щось є.

31 Причина, чому мені пригадався цей текст, це те, що він проведе паралель до того, що я висловив сьогодні вранці,

щодо години, у яку ми живемо, і щодо Справи, за яку ми боремося.

32 І ми дивимося на Ізраїль як на приклад, що, те, яким був Бог, Він назавжди мусить залишитися таким самим. І єдине, що Бог взагалі шанував — це був Його шлях, який Він передбачив для людей. І коли вони збивалися з того шляху, тоді Бог був зневажений, і Бог змушував людей страждати за відступництво від того, що Він заповів їм робити, не мало значення що це.

Він навіть дав їм закон: "Не торкайся, не рухай, не їж". Не тільки тому, що робити це було злом, але злом була непокірність тому, що Він наказав робити. І отак завжди: не може бути закону без кари за порушення закону. Бо якщо нема кари, тоді закон значить не дуже багато, якщо в ньому нема кари. Закон!

33 Тепер, ми знаходимо, те, що вони робили того дня, здається, відповідає тому, що ми робимо сьогодні, що роблять сьогодні члени церкви.

34 Тепер ми бачимо тут дещо незвичне. Для деяких людей це може видатися незвичним, коли Він сказав: "Ви, вони витесали собі водозбори, розбиті водозбори". Ось, може, дехто з вас не знає, що таке водозбір. Хто знає, що таке водозбір? Добре, майже всі з вас. Якщо ви росли на фермі, ви знаєте, що таке водозбір. Пам'ятаю, що я наковтався достатньо комашні з нього, щоб—щоб зрозуміти, що таке водозбір.

Проповідував у селі, де, у лісовій альтанці, де стояв великий глечик, наповнений водою з водозбору, від дощу, ви знаєте, і вона трохи протухала. І—і потім комахи, уночі, залізали туди. І тому я знаю, що таке вода з водозбору.

35 Водозбір — це місце, щось викопане у землі, яке використовують замість колодязя. Там, де у людей нема колодязя, тоді у них є водозбір. Інакше кажучи, водозбір — це створений людиною резервуар або створений людиною колодязь у землі, який людина викопала заради того, щоб туди стікала вода, щоб—щоб використовувати її. Хтось використовує її для вмивання; хтось використовує її як питну воду й для іншого, можливо. Часом бувало так, що усю свою воду ми брали з водозбору. Був такий пристрій, який необхідно було крутити, крутити, крутити, крутити, щоб набрати води; на ньому висіли відерця, щоб набрати води з водозбору.

36 І ось, ми помітили одну річ щодо водозбору, що відрізняється від колодязя. Так ось, водозбір спустошиться. Водозбір не може наповнитися сам по собі. Він. . .Він ненадійний. На водозбір покладатися не можна. Він мусить покладатися та залежати від дощів, які випадають влітку

або взимку, що повинно . . . Зазвичай узимку, коли йде сніг і дощ, тоді у водозбір стікає вода. Але якщо вода не доходить до нього, тоді у вас—у вас не буде води. Він повністю—він повністю . . . висихає. І він не може заново наповнитися. Водозбір не може заново наповнитися самостійно. Він наповнюється завдяки дощам, які випадають.

37 І я хочу, щоб ви узяли до уваги іще одне щодо водозбору. Зазвичай, ми бачимо, або як було у нас, водозбір . . . Зазвичай хлів був удвічі більший за хату, і зазвичай воду спускали з хліву до водозбору. Пам'ятаю той водозбір надворі, коли у нього . . . коли ці—ці водовідвідні труби спускали її з хліву. Він наповнювався з хліву.

Отож, тоді вода зливалася з покрівлі хліву; де уся худоба проходила по скотному двору, і всі нечистоти зі скотного двору осідали на даховій покрівлі, коли було сухо. А потім вода стікала й змивала усе з покрівлі до створеного людиною жолобу, потім — до створених людиною ночв, потім — до створеного людиною водозбору. І якщо там стояла не багнюка, тоді я не знаю, що там стояло, коли у вас був водозбір. Так точно! Все це створене людиною і вкрай нечисте.

38 Ви знаєте, ми називали . . . У нас на ньому стояв ганчір'яний фільтр. Знаєте, що це таке? Потрібно було прилаштувати на нього ганчір'яний фільтр, щоб відціджувати усіх комах та усе інше, що стікало з покрівлі хліву, й звідусюди, й перетікало з одного місця до іншого, до водозбору. І ми клали на нього ганчір'яний фільтр, щоб відціджувати, наскільки можна, всю гидоту й бруд. Звісно, воно не могло відціджувати справжній бруд; воно затримувало тільки великі об'єкти, які падали та попадали туди. Комаха, можливо, попадалася туди, але гидь від цієї комахи йшла далі з водою. Отож, у вас—у вас справді була багнюка, коли у вас був брудний водозбір.

39 За декілька днів, нехай ця вода постоїть там, і вона застоюється. Нехай вода постоїть у водозборі, вона застоюється. І там заводяться жаби, ящірки, змії. І ми називали їх "ховзуни", крихітні . . . Не знаю, чи . . . Це не паразити, це . . . Не можу, я не знаю, як ви їх називаєте. Але у воді заводиться щось таке маленьке, ми називали це ховзуни. Ви знаєте, що це таке. Хто знає, про що я говорю? О-о, авжеж, всі ви, сільські жителі знають. Повністю застоюється, і тоді ці любителі застояності з'являються разом з цим. Це насправді з'являється, бо там стояча вода. А через те, що там стояча вода, це принаджує туди тварин, яким подобається стояча вода.

40 І це дуже схоже на наші церкви сьогодні. Я вважаю, що ми покинули . . . Один з великих гріхів, який сьогодні вчинила

церква, так само як і Ізраїль тоді, вона покинула Його, Джерело живої Води, і витесала собі рукотворні водозбори. І це стало оселею всього, що любить отаку воду. Ящірки, жаби й усілякі нечисті мікроби живуть там, бо це створений людиною резервуар. І у цьому резервуарі все це оселяється, ідеальний приклад наших деномінацій сьогодні.

41 "Тепер, — ви скажете, — брате Брангаме, чому ти так нападаєш на тих людей?"

Слід нападати. Потрібно нападати. Тікайте звідти, бо врешті-решт це створить клеймо звіра. Запам'ятайте, це Істина! Це стане клеймом звіра. Деномінація заведе просто у це. Вже іде до цього, щоб примусити силою.

42 Погляньте на стародавню Римську імперію. Ось що довело їх до того клейма відступництва. Ви дізналися, що ніхто не міг ні купити, ні продати без клейма звіра. Він мусив був мати його.

43 На землі буде тільки два класи людей: ті, хто з Божою Печаткою, і ті, хто з клеймом звіра. Тільки два класи, тому у вас повинно бути або одне, або інше. Це буде відступництво, клеймо релігії, відступницької релігії.

44 І з'явиться образ звіра. Оскільки ми дослідили, ми дізналися, що Рим був, є і завжди буде, кле-. . . тобто звіром. Саме так. Ніяк інакше воно не з'явиться. Рим!

45 І що зробив Рим? З язичницького Риму перекинувся на папський Рим, і організував систему, всесвітню систему, яка примусила кожного до тієї єдиної релігії або відправила на смерть.

46 І дивно, що ці Сполучені Штати з'явилися на сцені, і вони були схожі на ягня. І у ягняти два невеличких роги: суспільні та церковні права. І невдовзі, коли це було ягня, ми дізналися, що потім воно заговорило, як дракон, і застосувало усю владу, яка була до цього у дракона. І Біблія каже нам, що вони сказали: "Створімо образ звіра". Образ — це щось подібне до чогось іншого. І ми тепер це бачимо, що у своєму відступницькому стані церква формує Всесвітню раду церков, і це образ влади Риму, і нав'яже людям те саме, що нав'язав той язичницький Рим. . . тобто папський Рим. Отож, іншого шляху нема, ніякого іншого. Але це Істина.

47 І ось чому я нападаю у своєму періоді, у свій час, бо на це потрібно нападати. Надійшов поклик: "Вийди з неї, Мій народе, щоб ви не стали учасниками її гріхів!"

48 Так ось, я уподібнюю оте до цих брудних, нечистих водозборів. "Він — це Джерело Життя. Він — це жива Вода". А людина покидає Його і викопує собі водозбори, які можуть вбирати тільки нечистоти. Це єдине, що вони в змозі увібрати. І ось що робить деномінацизм; він підбирає усе, що підпливає

і хоче приєднатися. Вони радо приймуть його до себе, якщо у нього є гроші або може вдягтися певним чином. Не має значення хто це, звідки вони прийшли, їх усе одно приймуть.

49 І ось ми бачимо, знову, що це клеймо звіра, яке сформувалося тут. . . Америка — це число тринадцять. Вона народилася з тринадцяти колоній. У неї був прапор, на якому було тринадцять зірок, тринадцять смужок. І вона навіть з'явилася у 13 розділі книги Одкровення. І Америка — це завжди була жінка, викарбувана на наших монетах. Навіть голова індіанця, на центовій монеті — це жіночий профіль. Ми знаємо про це, знаємо історію цього. Усе, Дзвін свободи та все інше, свобода. . . Статуя Свободи, усе — це жінка. Жінка; число тринадцять. Розумієте? Ось, це—це чудово, бачити все це.

50 І ось я передрік за одкровенням від Бога, тобто за видінням у 1933 році, що перед завершенням часу станеться сім подій. І одне з них, що "Муссоліні, який тоді ставав диктатором, він стане диктатором, і також він нападе та піде на Ефіопію і загарбає Ефіопію. І Дух, Він сказав, 'він впаде на своїй дорозі'".

51 Цікаво, чи залишився у скинії хтось зі старожилів, хто пам'ятає, як я говорив про це там у Редман-Холлі, коли ми проповідували багато-багато років тому. Чи є хтось у будинку, сьогодні, які залишилися з тих часів, там у старому Редман-Холлі, коли я проповідував це, коли з'явилася NRA, ще тоді при першому терміні Рузвельта? Здається, тут нікого нема. Є хтось? Так, так, одна, одна є. Так, міссіс Вілсон, пам'ятаю її. Моя дружина, яка сидить ззаду. Залишилося двоє, зі старого покоління тих за того дня.

Що коли сказали, що NRA — це клеймо звіра, я сказав: "Нічого подібного; абсолютно. Клеймо звіра прийде не звідси. Воно з'явиться з Риму. А оце не може бути клеймом звіра".

52 І тепер запам'ятайте, що про все це говорилося. Було сказано: "Адольф Гітлер помре таємничою смертю. І він оголосить війну Сполученим Штатам. І вони побудують величезну—величезну бетонну конструкцію, що навіть зможуть у ній жити. І там американці зазнають страшної поразки, біля цього". І це була лінія Зігфріда, за одинадцять років до того, як її узялися будувати. І потім було сказано: "Але він помре, і Сполучені Штати виграють війну".

53 І потім було сказано, що "існують три -ізми; нацизм, фашизм і комунізм". І я сказав: "Вони всі об'єднаються у комунізмі. Росія повністю захопить їх, у комунізм".

54 І я сказав: "Наука тоді стане настільки могутньою, людина стане настільки розумною, що вона винайде дуже багато всього, що вона створить автомобіль, який буде схожий на яйце, на якому буде такий ніби як скляний верх, і

він керуватиметься якоюсь іншою силою, не кермом". І у них уже є таке авто.

55 І я сказав: "Тоді моральність наших жінок впаде до таких низькостей, що вони стануть ганьбою для всіх народів. Вони носитимуть чоловічий одяг. Вони безупинно роздягатимуться, що фактично дійдуть до того, немовби вони носять на собі білизну, ось і все. І, зрештою, дійдуть до того, що носитимуть лише фіґовий листочок".

І, зверніть увагу, у часописі *Life* за минулий місяць, жінка, вдягнена у фіґове листя. І це нова вечірня сукня або плаття, те, що вони вдягають на вечір; прозора, крізь неї усе видно; тільки фіґове листя прикриває певну ділянку її тіла; без бретельок або смужечок тканини; купальні костюми без бретельок; верхня частина цього — відкрите тіло. І наскільки усе це сталося!

56 Потім я сказав: "Я побачив жінку, яка піднялася у Сполучених Штатах, схожу на могутню царицю або щось таке. І вона зовні була вродлива, але підступна у своєму серці. І вона змусила увесь народ крокувати, крокувати з нею в ногу".

57 Потім я сказав: "Зрештою, Він наказав мені знову поглянути на Схід. І, коли я глянув, я побачив, виглядало ніби увесь світ вибухнув. І скільки мені було видно, нічого не лишилося, тільки колоди й—й тліючі скелі, вирвані з землі".

І оце все повинно було статися перед кінцем світу. І п'ять з тих семи вже сталися, за тридцять три роки. Ось, ми при закінченні часу!

58 І тоді я висловився проти тієї деномінаційної системи. І я досі вірю, сьогодні, що це вигрібна яма, що це місце, куди стікаються усі нечистоти. Я не вважаю, що Бог колись прийме таке до Своєї Церкви, адже вона мусить народитися від Божого Духа й потім очиститися, перш ніж зможе назватися Його. Таємниче Христове Тіло; ми хрестилися у Нього через хрещення Святим Духом.

59 Так, ця система водозборів — це, безперечно, ідеальний приклад деномінації. Розумній людині слід глянути й ні у якому разі не ходити туди, тому що Бог довів упродовж віків, що Він проти цього і ніколи не діяв через неї. Будь-яка група. . . Щоразу, коли людина повставала з якимось посланням, як от: Лютер, Уеслі, і так далі, і Сміт, і Кальвін та інші, коли вони створювали організацію, Бог клав це на полицю і вже ніколи не приходив туди у пробудженні.

60 Перегляньте історію. Ніколи не було такого випадку, щоб Бог узяв деномінацію, створив з неї пробудження, ніде. У такому разі, упродовж історії та за Біблією, доводиться, що у Божих очах це нечистота, тому мені не хочеться мати з цим

нічого спільного. І ось чому я проти. Я намагаюся витягти людей звідти.

61 Нас запрошують, як в Ізраїлі, так і сьогодні, подивитися на Ізраїль як на приклади. Вони, допоки вони трималися того Джерела, з ними було все гаразд. Але коли вони витесали собі водозбори, рукотворні системи, тоді Бог одразу полишав їх. Те саме Він робить з нами. "Вони покинули Його, Джерело живої Води". Ось які обвинувачення були у Бога проти них. "Зробити щось таке, щоб їм можна було сказати: 'Дивіться, що ми звершили!'"

62 Так ось, коли під час мандрівки Мойсея, коли Бог за благодаттю дав їм пророка, дав їм Полум'яний Стовп, який ішов перед ними, підтвердив Його чудесами й знаменнями. Усе це надала благодать. Ізраїль усе одно хотів, бачив закон. Вони відкинули благодать, щоб прийняти закон.

Це саме те, що роблять сьогодні люди. Вони відкидають Слово, щоб прийняти деномінаційну систему, бо у цьому вони зможуть робити що заманеться і їм це зійде з рук. Але у Христі робити такого не можна! Ви мусите щиро в усьому зізнатися, щоб бути в Христі.

63 Залишити артезіанський колодязь заради якоїсь створеної людиною системи або водозбору, ви можете собі уявити, щоб хтось вчинив отаке? Ви можете уявити собі психічний стан людини, яка може пити зі свіжого артезіанського колодязя, і залишить це заради створеного людиною водозбору з жабами, та ящірками, та ховзунами, та усім іншим, що у ньому?

Це навіть суперечить здоровому глузду, але люди роблять саме це. Вони покинули Слово, істинне Джерело Божих ресурсів та Сили, щоб пити з водозборів, і поробили собі водозбори. Те саме, що вони вчинили тоді, вони вчинили це сьогодні. Кажуть . . .

Він сказав: "Вони покинули Мене". Він каже, тут у Єремії 2:14, або 13, точніше. Він сказав: "Вони покинули Мене, Джерело живої Води".

64 Отож, ми бачимо, що таке водозбір. Ми бачимо, що він підбирає. Ми бачимо, як його зробили. Це щось створене людиною, що стікає з брудного даху. Вода, яка випадає, попадає на брудний дах, і вона лише омиває дах, зносить це вниз крізь створений людиною жолоб, крізь створені людиною ночви до створеного людиною резервуару. І там накопичуються усі нечистоти, і мікроби, і ящірки, і жаби, і усе інше з поля, отаке. І, зверніть увагу, вони — це нечисті тварини; ховзуни, застійні. Ховзун не зможе жити у чистій воді. Якщо поживе, це вб'є його. Він мусить перебувати у стоячій воді.

65 І отак відбувається з багатьма отакими паразитами сьогодні. Ви не зможете вижити у свіжій воді Святого Духа. Ось чому вони настільки категорично проти Слова, і кажуть: "Воно суперечить Собі. У Ньому нічого нема". Усе тому, що для плавання їм потрібен якийсь ставок зі стоячою водою. Атож.

Так само відбувається з жабами, та з ящірками, та з головастиками, та з подібними їм. Вони повинні сидіти на болоті або на ставку зі стоячою водою, щоб вижити, бо це їх сутність — жити там. І ви не зможете перемінити тварину доти, доки не переміните її сутність.

І ви не зможете змусити людину побачити Боже Слово доти, доки не переміниться її сутність; і коли її сутність переміниться з того, яка вона є, на Божого сина, й у неї увійде Святий Дух. Святий Дух написав Боже Слово!

66 Сьогодні у мене відбулася розмова з моїм хорошим товаришем, доктором Лі Вейлом, який тепер присутній. І це справжній богослов, і тому ми зазвичай проводимо— проводимо дуже корисні дискусії щодо Писання. Дуже розумний.

І колись він запитався у мене, яка моя думка стосовно початкового доказу Святого Духа: "Це було говоріння мовами?" Багато років тому.

Я сказав: "Ні; не бачу такого".

Він сказав: "Я теж, — сказав, — хоча мене так навчили". Він промовив: "Який же був доказ, на твою думку?"

67 Я сказав: "Найдосконаліший доказ, який я можу уявити собі, це любов". І ми заговорили про це.

І тоді мені здалося, що це звучить дуже непогано, тому я просто тримався цього: "Якщо в людини є любов".

Але одного разу Господь у видінні підправив мене. І Він сказав, що "доказ Духа — це ті, хто може прийняти Слово", — не любов, не говоріння мовами, а прийняття Слова.

68 І тоді доктор Вейл говорив до мене, що: "Це відповідає Писанню, — він сказав, — бо у Івана 14 Ісус промовив: 'Коли Він, Святий Дух зійде на вас, Він відкриє вам усе те, чому Я вас навчав, і виявить вам усе те, що має настати'".

Тому ось справжній доказ Святого Духа! Він ніколи не говорив мені нічого хибного. Що "доказ Святого Духа — це той, хто може вірити Слову". Якщо ти можеш прийняти Його.

Бо Ісус ніколи не говорив: "Коли прийде Святий Дух, ви заговорите мовами". Він не говорив, що коли прийде Святий Дух, ви станете робити щось отаке. Але Він сказав: "Він візьме те, що належить Мені, і виявить це вам, і виявить

вам усе те, що повинно настати". Тому ось справжній доказ Святого Духа, відповідно до Самого Ісуса.

69 Тому всі ці відчуття та усе інше, що люди одержали й далі живуть оцим, ви бачите, навіщо вони роблять це. Розумієте, воно стає деномінацією або ставком зі стоячою водою, і деномінація ніколи не виникне на . . . досконалому Божому Слові. Такого не буває, тому що Бога не можна найменувати або деномінізувати. Ні!

70 Причина цього, візьміть групу мужів, які можуть вірити Слову, нехай вони створять організацію. Перше, що ви побачите, за рік там виявиться зграя Ріккі, через яких ви вже нічого не зробите. Вони одержали владу, і ви нічого з цим не поробите. Божа система не така. Не така, тому ми знаємо, що воно не підходить. Воно стає водозбором і стає таким місцем, де кожен піде на компроміс щодо *цього*, *того* або *іншого*, щоб набрати туди членів або дозволити людям увійти.

71 Ми бачимо, ця система виникла колись давно в часи ізраїльтян, коли вони викопали ці водозбори. І з'явився якийсь муж і група фарисеїв, які викопали водозбори. І був один муж на ім'я Ірод, і це був володар, правитель країни.

І він пішов послухати одного чоловіка, який не загравав з їхніми деномінаціями. Це був пророк. І жоден пророк ніколи не мав нічого спільного з деномінацією, але ненавидів її. Цей пророк заговорив: "Не говоріть у собі: 'Наш батько — Авраам', — бо кажу вам, що Бог здатен з оцього каміння підняти дітей Авраамові".

72 І туди привели одного сановника, щоб послухав його. І цей сановник відібрав дружину у свого брата й одружився з нею. І що ж зробив той чоловік, коли вийшов перед його лице й сказав? Думали, що він піде на компроміс і скаже: "Ось, пане, ви, ви влаштовуйтеся *отут* зручніше. І вам слід . . . Я дуже радий, що ви прийшли послухати мене сьогодні".

Іван вийшов просто перед його лице й сказав: "Для тебе це незаконно — мати її". Перше, що він сказав — він накричав на нього через його гріх.

73 Бачите, деномінації закладають ставки зі стоячою водою, де чоловіки можуть жити з жінками, і тим жінкам дозволяється безглузда поведінка, і обрізання кіс, і носіння шортів, і усе інше, й називаються християнками.

Але справжнє Джерело, алілуя, Божої Сили, таке там не затримається, бо Воно виштовхне його. "Я Джерело живої Води. Вони покинули Мене, щоб викопати собі водозбори".

74 Так ось, джерело живої води, ми дізналися, що таке джерело живої води? Ми дізналися, що таке водозбір; тепер — що таке джерело живої води? Це артезіанський колодязь.

"Артезіанський колодязь, що це таке, брате Брангаме?"

Це колодязь, який завжди тече з глибини й виштовхує свою воду нагору. Він постійно струмує. Він самостійний. Завжди свіжий і чистий, артезіанський колодязь, джерело живої води. Він не мертвий і не застояний. Він живе; він постійно міняється, увесь час несе щось нове, тече, витікає зі своїх джерел. Він дістає свої запаси зі—зі свого дна, яке . . . джерело живої води, яке струмує. Очищується самостійно; він чистий, незабруднений, чиста вода. Він самостійний; вам не доведеться чекати на те, коли дощі наповнять його резервуар. Він завжди б'є, безкоштовно віддає свою воду. Вам не потрібно викачувати її, тягти її, вимотувати її, або приєднуватися до нього. Це просто джерело живої води.

75 Знаєте, візьміть оці водозбори, вам потрібно крутити це, крутити, крутити, та викачувати та все таке, щоб дістати тієї затхлої води. Гм!

Але Джерело живої Води віддає Її безкоштовно, без викачування, приєднування, чогось іще. О-о, я вдячний за те Джерело! Так точно!

76 Для Нього не знадобиться фільтру для відфільтровування паразитів. Бо Він витікає з такої глибини, звідти у Скелі, де нема паразитів.

Нема потреби навішувати на Нього якусь освітянську ганчірку, точно, якусь світсько-зплетену систему людської деномінаційної мудрості, щоб визначити, перед психіатром, здатен ти проповідувати чи ні. На Ньому не висять ніякі такі брудні ганчірки. Він одразу скине її геть, щойно ти покладеш її туди. Цього не можна робити. Це джерело постійно б'є. Покладеш на нього одну таку ганчірку, він одразу скине її туди чи сюди. В нього нема часу на деномінаційні ганчірки на собі.

77 Йому не потрібно фільтру, відціджувача, насосу, підштовхування, нічого такого. Він просто струмує. Йому не потрібно чекати свого наповнення від місцевих дощів. *Дощі* — це "пробудження", де оте Джерело . . . Це біля того Джерела Життя. "Де лежить Труп, туди злетяться орли". Пробудження не потрібно викачувати; викачувати взагалі нічого не потрібно. Єдине, що потрібно зробити — просто прийти до Джерела. Воно завжди повне якісної, свіжої води, і Вона не закінчується. Воно безупинно струмує.

78 Вам не потрібно приходити до водозбору й говорити: "Ну, якщо піде дощ і обмиє хлів, тоді в нас буде що пити". Розумієте? Ой-ой-ой! Не так. Цей артезіанський колодязь струмує якісною, холодною водою увесь час. На нього можна покластися. Не доведеться говорити: "Ось, сходжу до цього водозбору. Колись ми пили з нього, але давно не було дощів. Кажу тобі, напевно, він уже пересох".

79 Ось як відбувається з деякими цими створеними людиною системами. Можна прийти, якщо відбувається щось масштабне, якась розпродажа або—або щось на зразок цього, проходять гучні вечірки і таке інше, азартні ігри та вечірки у підвальному приміщенні та все інше, ви знайдете повний будинок.

Але куди вам піти, де струмує те Джерело, завжди, люди одержують ковток хорошої, прохолодної води. На Нього можна покластися! Скажуть: "У них не було пробудження десять років". Якщо ви живете біля того Джерела, у Нього завжди триває пробудження.

80 Як сказав той чоловік з Уельсу. Тобто, одного разу, коли тривало Уельське пробудження, туди попали декілька сановників зі Сполучених Штатів. Якісь оці визначні доктори богослов'я поїхали до Уельсу, щоб розібратися, де і що там таке відбувається. Отож, вони були у своїх комірцях і циліндричних капелюхах, і вони йшли вулицею.

І ось іде поліцейський, крутить києм, насвистує: "Там на хресті, де мій Спас страждав, там про очищення я благав, серце моє кров'ю Він обмив, о-о, хвала Йому", — йде вулицею.

І вони сказали: "Схоже, це релігійний чоловік. Запитаємося у нього". І вони сказали: "Добродію!"

Сказав: "Так, панове?"

Той сказав: "Ми тут зі Сполучених Штатів. Ми делегація. Ми приїхали сюди для того, щоб дослідити Уельське пробудження, так зване. Ми доктори богослов'я; і ми тут заради того, щоб переглянути його". Він сказав: "Ми хочемо дізнатися, де знаходиться це пробудження і де воно проходить".

Він сказав: "Панове, ви вже знайшли його. Я Уельське пробудження". Амінь! "Уельське пробудження — у мені. Воно отут".

81 Ось як відбувається, коли ти живеш біля того Джерела живої Води. Воно увесь час живе, струмує, й струмує, й струмує. Воно не закінчується. Не: "Піди глянь, чи є там вода, якщо у нас недавно пройшов дощ", — це не те. Це Джерело живої Води. Як я сказав, Воно віддає Свою Воду безкоштовно.

82 Його не потрібно обкладати ганчірками заради того, щоб розібратися; якимись освітянськими ганчірками, перш ніж зможете відправити його на проповідь, і дізнатися, чи правильно він вимовляє слова, чи говорить їх правильно, чи застосовує свої іменники та займенники і таке інше, та прикметники. Багато хто з них не знає навіть, що це таке, але він усе одно живе біля того Джерела, розумієте, усе одно.

83 Йому не потрібно чекати свого наповнення від місцевих дощів або від місцевих пробуджень, заради цього. Йому не

потрібно цього робити, бо його Сила та його чистота міститься у ньому самому. Ось де перебуває Слово, Його Власна Сила! Коли людина може прийняти Його до свого серця, у Нього є Його чистота. У Нього є Його сила. Він знаходиться просто в Самому Слові, видає Життя.

84 Ізраїль відступав від Нього, вони потрапляли у біду. Щоразу, коли вони відступали від Нього, вони потрапляли у біду.

Те саме, що ми робимо сьогодні. Коли пробудження відступає від Цього, тоді від нього нема користі. Воно викопує собі якісь колодязі й, або водозбори зі стоячою водою, і знову те саме.

85 Але Він завжди допомагав їм. Нарікання біля Червоного моря, тоді, коли вони нарікали. . . Але попри все це, Він пообіцяв, дав їм обіцянку. Він повинен був би одразу відвернутися, на наш погляд, але Він дав їм обіцянку довести їх туди.

Що Він зробив? Ті діти Ізраїля, Він надав їм Полум'яний Стовп і усе інше, як доказ, їхнього пророка. І вони вивели їх до моря. І, завжди, перешкода проти Цього. І ось наближається фараон зі своїм військом. І знаєте що зробив Бог? Він просто відкрив ту червону водойму зі стоячою водою.

Мертве Море — наймертвіше у світі. Воно справді мертве. У ньому стояча вода. У ньому ніщо не може жити.

І Він розкрив його й звільнив їх, на іншому боці. Він перевів їх туди, де їм не доведеться перебувати у поневоленні чимось отаким.

86 У пустелі, вони побачили, що покладатися на резервуари не можна; вони пересохли. Переконалися; вони ходили від одного ставка до другого. Коли вони перебували в пустелі, вони гинули від спраги, щоб дістати бодай ковток води. І вони пішли до цього резервуара отут, ставка; він висох. Вони перейшли на інше місце; там було сухо. Вони вже просто не могли собі уявити, що в них взагалі буде що пити.

І потім у найнесподіванішому місці у всій пустелі вони знайшли воду. Вона знаходилася у скелі. Вона перебувала у скелі. Найменш вірогідне місце, де людина змогла б знайти воду, знаходилося у сухій скелі у середині пустелі. Але, розумієте, Бог робить отакі справи. У найменш вірогідному місці, найнезвичнішим способом. Ось що було у нас завжди.

87 Вони вважають, що необхідно, щоб зібралися визначні деномінаційні діячі, і щоб вони зійшлися й зібрали величезний натовп, і таке інше, і задіяли тисячі до співробітництва, і все *отаке*, щоб утворилося пробудження.

Часом Бог бере якогось чоловічка, який не знає навіть абетки; і серед групи неуків, які ледве відрізнять праву

руку від лівої Він може підняти пробудження, яке струсоне цілий світ. Він зробив так у часи Івана. Він робив так у часи пророків. Жоден з них, наскільки нам відомо, не був освічений, але Бог зумів оволодіти ними й щось звершити через них.

88 З тієї Скелі ринула вода. Ця Скеля — це був Він. І Він звелів цій Скелі, і її необхідно було вдарити. І Він видав надлишок чистої, свіжої, прозорої води кожному, хто хотів пити. Він спас усіх, хто буде пити з Неї. Ідеальна паралель з Івана 3:16.

> *. . .так полюбив Бог світ, що віддав Свого Єдинородного Сина. . .кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав вічне життя.*

89 Бог вдарив ту Скелю, на Голгофі. Наш вирок був на Ньому, щоб від Нього прийшов Дух Життя, який дасть нам з вами Вічне Життя. Ось ідеальна приповістка про Нього, там у цій пустелі.

90 Їм не довелося тягнути, копати, викачувати або щось іще; тільки скористатися способом, який призначив Він, безкоштовно. Коли, їм не довелося викопувати її з водойми. Їм не довелося вичерпувати її відрами. Їм не знадобилося лебідки для качання. Їм потрібно було просто пити її.

І це все, що треба тепер. Вам не потрібно нікуди вступати. Не потрібно падати до вівтаря і намагатися щось виробити, прокачувати це. Не треба повторювати якесь слово доти, доки у вас не заплутається мова. Єдине, що вам необхідно зробити — просто скористатися Ним, безкоштовно, тим способом, який передбачив Бог. Не треба качати, намагатися, нічого; просто прийміть Його, безкоштовно. Вам нічого не треба робити; тільки скуштувати Його. Ось так, просто повірте Йому. Це все, що я можу сказати про це.

Їм не довелося нічого робити заради цього. Не довелося копати заради цього. Їм не довелося падати ниць і голосити цілу ніч заради цього. Вони просто скуштували її; її вдарили, і стала готова. Саме так.

91 Дивлюся зараз на одного чоловіка, сидить ззаду в цьому приміщенні. Пригадую, як одного разу, біля ясел в хліву, говорив йому про це.

І він сказав: “Але від мене ніякої користі”.

92 Кажу: “Знаю, що ніякої”. І я сказав: “Від мене теж”. Але я сказав: “Ти дивишся на те, хто ти є. І припини дивитися на те, хто є ти, і подивися на те, хто є Він”.

Він сказав: “Якби мені вдалося звільнитися від цих цигарок, брате Брангаме, я—я—я став би християнином”.

93 Я промовив: “Не треба від них позбавлятися. Ти намагаєшся стати кращим і потім прийти до Нього. Він

прийшов не заради спасіння хороших людей; Він прийшов заради спасіння поганих людей, які знають, що вони погані".

Він сказав: "Ну . . . "

Я сказав: "Слухай, тобі ж не хочеться попасти до пекла, ні?"

Він сказав: "Ні".

94 Я сказав: "Ну, тобі не потрібно туди попадати. Він помер заради того, щоб тобі не довелося попадати туди".

Він промовив: "Що я мушу робити?"

Я сказав: "Нічого. Тільки оцю просту річ."

Він промовив: "Але якби я зміг . . . "

95 Я сказав: "Ти знову заговорив про ті цигарки. Годі думати про ті цигарки. Просто пам'ятай, думай про Нього, про те, що Він звершив, хто Він; не про те, хто ти. Від тебе нема ніякої користі; ніколи не було й ніколи не буде. Але, хто є Він, Він є Той!" І я сказав: "Ось, єдине, що тобі треба зробити, якщо Він зайняв твоє місце там, ти просто добровільно прийми те, що Він звершив. Єдине, що тобі треба зробити — просто прийми це".

"Ого, — він сказав, — настільки просто. Я зроблю це".

96 Я сказав: "Ось вода". Розумієте? Я відвів його туди й охрестив його в Ім'я Ісуса Христа.

Тут сидить дехто з його родичів; і я—я знаю, що вони підсміювалися наді мною, коли я зробив це, але я розумів, що роблю. Я побачив, що у тому чоловікові було щось справжнє. Я побачив це там, і я узяв його та охрестив його в Ім'я Господа Ісуса.

І, коли ми зробили це, невдовзі після цього я прийшов до його сина додому. Ми побачили видіння про дерево, яке зламалося в якомусь місці, і цей чоловік впав, мало не зламав собі спину. Відвезли його до лікарні. І тієї ночі Господь відкрив мені, що цигаркам настав кінець.

І наступного дня йому захотілося цигарок. Я сказав: "Куплю йому блок і віднесу їх йому. Ви просто спостерігайте і побачте: дні його цигарок минулися". Відтоді він не випалив жодної цигарки й ніколи не хотів з того часу. Бог!

97 Розумієте, перше, що вам необхідно зробити — прийти до цього Джерела. Ви мусите прийти до тієї Води, усвідомити, що ви нічого не можете зробити. Головне те, що Він зробив для вас. Вам не потрібно копати; не потрібно викачувати; не потрібно припиняти *оце*; не потрібно припиняти *оте*. Єдине, що вам необхідно зробити — прийти туди й напитися. Ось і все. Якщо ви прагнете — пийте!

98 Так ось, Він — це була та Скеля. Бог вдарив Його заради нас, і Він вилив надлишок чистої, прозорої води. Він виливає

досі, сьогодні, кожному, хто повірить. Це Його благодать, звісно, Його народові, нам.

99 Там дещо нагадує, нагадує сьогоднішніх людей: готові одержати стільки, скільки зможуть дістати, але не хочуть ніяк послужити у відповідь. Ізраїль був готовий напитися зі скелі, але вони не захотіли віддати Богу Його служіння, яке належить Йому.

100 А Він завжди служить нам. Ви знаєте, ми не можемо навіть зробити подих без Нього. Ми не можемо зробити подих без Божої допомоги. Ось наскільки ми залежимо від Нього. І, при цьому нас майже розриває навпіл, якщо ми намагаємося зробити, повинні щось зробити для Нього. Він просить нас щось зробити, когось провідати, сходити помолитися за когось, комусь допомогти, це майже розбиває нас, зробити це. Але ми не хочемо нічим послужити Йому.

101 Його невдоволення було: "Вони покинули Мене, Слово; і прийняли розбитий водозбір, натомість. Прийняли. . . Вони покинули Мене, Джерело Життя, Джерело Води Життя; і вони бажають і радніше будуть пити з водозбору зі стоячою водою". Можете уявити собі таке?

102 Можете уявити собі людину, яка, *ось* артезіанський колодязь, видає хорошу воду з-під шару вапна, з середини скель, звідти з піщаних шарів і таке інше, настільки холодну та якісну, наскільки це можливо, і радніше нап'ється з водозбору отам, що обмило покрівлю хліва, й сараїв, й усіх будівель надворі? І збирає все це туди до того водозбору, туди, куди стікає вся ця вода, з хліву, стайн і стійл, і усе стікає просто до водозбору; і потім ми хочемо при-. . . ліпше питимемо з цього, перш ніж підемо до того артезіанського колодязя? З психікою у цієї людини щось негаразд. Точно.

103 І коли чоловік або жінка приймуть за свою основу деномінацію, яка дозволить короткі коси, носіння шортів, косметику, всілякі інші дурниці, і якусь таку невеличку програму, і усю цю безглузду поведінку; і можуть піти до кегельбану, і—і вся ця нісенітниця отам, і зможуть поблажливо відноситися до цього; і це подобатиметься більше, ніж коли вони виконуватимуть старовинне Боже Слово, яке обрубує й обтесує; і робить з жінок леді, і бере і змушує їх вдягатися правильно і поводитися правильно; забирає цигарки й тютюн, лайку й прокльони, брехню й крадіжку від вас, і увесь цей світ від вас; і дасть вам Щось, що є досконалим задоволенням. Чому задля розради чоловік або жінка вдаються до такого? Як ви можете дістати розраду від такого?

104 Як ви зможете дістати свіжу питну воду з водозбору зі стоячою водою? Навіщо людині. . . Якщо людина іде до водозбору зі стоячою водою для того, щоб напитися, коли

є доступний артезіанський колодязь, ви сказали б: "У цієї людини щось негаразд з головою".

І якщо жінка або чоловік іде до такого місця для того, щоб знайти розраду, з цією людиною щось негаразд духовно. Слово їм не потрібне. Це демонструє, що у них досі сутність жаби, головастика або когось іще, правильно; когось отакого, яким подобається цей ставок зі стоячою водою, бо отакі створіння не житимуть у ставку зі свіжою Водою. Вони не зможуть; там свіжа Вода. Вони не зможуть.

105 Отож, невдоволення було: "Вони покинули Його". І сьогодні вони вчинили те саме.

Тепер подивіться на жінку біля колодязя. Так ось, вона прийшла до Якового водозбору; і вона постійно брала звідти воду, з Якового водозбору. Але водозбір Якова, деномінація, як ми назвали б це, бо він викопав три таких; і цей викопав він. Так ось, у неї була гучна історія. Вона сказала: "Ось, цей колодязь викопав наш батько Яків. Він пив з нього, і його худоба пила з нього, і все таке. Хіба цього не досить?"

106 Він відказав: "Але вода, яку ти дістаєш звідси, ти знову відчуватимеш спрагу; потрібно буде приходити знову, щоб набрати її. Але, — сказав, — Вода, яку Я дам тобі — це Фонтан, Гейзер, який клекотить зсередини; і тобі не доведеться приходити сюди для того, щоб набрати Її. Вона просто з тобою".

107 Зверніть увагу. Але коли вона відкрила, що до неї промовило Біблійне Джерело, за Біблійним знаменням, якого вона очікувала, вона покинула ту деномінаційну систему Якова і вже не поверталася до неї, тому що вона знайшла справжню Скелю. Розумієте? Вона побігла до міста. Вона покінчила з гріхом. Це вже не була безчесна жінка. Вона сказала: "Підіть, погляньте на Того, Кого я знайшла, Чоловіка, Який розповів мені про усе, що я робила. Хіба Це не той самий Христос?" Вона . . . Напевно, цей водозбір був хороший; він виконав своє призначення. Тепер вона опинилася біля істинного Джерела. Водозбір був придатний доти, доки не відкрилося істинне Джерело. Але коли істинне Джерело відкрилося, водозбір втратив свою силу. Вона побачила, що є ліпше місце для пиття.

108 І ліпше місце існує. Ліпше місце існує, і воно — у Христі. У Святого Івана 7:37 та 38, Ісус сказав, наприкінці свята кучок: "Якщо хтось прагне, нехай прийде до Мене й п'є".

Вони усі раділи. У них був струмінь води, який витікав з-під вівтаря; і—і вони всі пили з нього на—на святкуванні свята. І говорили: "Наші батьки пили з духовної скелі у пустелі". Бачите, вони витесали собі водозбір; якась стояча вода, яку вони звідкись набрали й випускали її там під

храмом. І вони збиралися навколо цієї води, й пили й говорили: "Колись давно, наші батьки пили в пустелі".

Ісус сказав: "Я та Скеля, яка була у пустелі".

Сказали: "Ми їли манну з Небес, і Бог сипав її дощем".

109 Сказав: "Я та Манна". Він, те Джерело стояло серед них. Цей Хліб Життя стояв серед них.

А Він усе одно не був їм потрібний. Їм ліпше було мати свій водозбір; тому що людина створила *оце*, а Бог відправив *Оте*. Ось у чому різниця. Викопали собі водозбори!

110 Він сказав: "Якщо хто прагне, нехай прийде до Мене й п'є". Він є це Джерело.

І як говориться у Писанні: "З його нутра потечуть ріки живої Води". О-о, Він — це той артезіанський колодязь! "З його нутра, тобто з найпотаємнішої частини потечуть ріки живої Води".

111 Він — це та Скеля, яка стояла у. . . Це була Скеля Агарі, у скрутний час; коли її дитина була при смерті, коли її вигнали зі стану, і опинилася там з малим Ізмаїлом. Її вода, в її водозборі, який вона несла з собою, скінчилася. І вона поклала малого Ізмаїла на землю; і пройшла далі на відстань польоту стріли й заголосила, і, о-о, бо вона не хотіла бачити смерть дитини. І раптом Господній Ангел проговорив, і вона знайшла Беер. . . Беер-Шеву, колодязь, який заструмував і струмує донині. Він — це була Агарина Беер-Шева, Скеля далеко у пустелі.

112 Він стояв там у Джерелі, наповненому Кров'ю, того дня, стояв там у храмі. [Порожнє місце на плівці—Ред.]. . . час буревію. У 13 розділі Захарії, Він — це було те Джерело, яке відкрилося у Давидовім домі, на очищення, і (від гріха) на очищення від гріха. Він — це було те Джерело. І у Псалмі 36:9, Він — це було Давидове Джерело Життя. Він — це досі те Джерело в Давидовому домі.

І Він — це те, що висловив поет, у своєму серці там. Поет сказав:

Із ран Спасителя текла
Струмком святая Кров;
Прощення всім вона дала,
До Нього хто прийшов.

Він — це Джерело Життя, Джерело Води. Він — це Боже Слово.

113 Люди в останні дні покинули Його, істинне Слово, Воду Життя, і витесали собі деномінаційні водозбори; і, знову ж: витесали, викопали!

114 І тепер ми бачимо, вони завели розбиті водозбори. І потім цей водозбір наповнився мікробами невірства, хвалінням

невірства, освітніми програмами й іншими речами, які суперечать Божим обіцянкам. Вони — це ті, хто сумнівається у Божому Слові.

115 Отож, ці їхні водозбори, говориться у Біблії, були "розбиті". *Розбитий* водозбір — це "протікаючий" водозбір, і він протікає. Що він робить? Він протікає до релігійної вигрібної ями, яка називалася Всесвітньою радою церков. І ось куди веде їх розбитий водозбір; усе тому, що вони покинули Його й. . .Джерело живої Води, і поробили ці водозбори.

116 Викопують великі семінарські системи навчання, освіти та іншого. Ось які водозбори вони викопують сьогодні, що чоловік мусить одержати ступінь доктора богослов'я, або доктора права, або бакалавра гуманітарних наук, або щось іще, перш ніж взагалі зможе вийти на проповідь. Водозбори, які наповнилися створеним людиною богослов'ям. Вони приймають їх до цих величезних навчальних шкіл, і там вони вводять у них своє створене людиною богослов'я, і вони відправляють їх з оцим. У який день ми живемо, побудовані людиною водозбори! Неважко. . .Недивно, що це перетворилося на сморід, о-о, бо люди п'ють з цього.

117 І коли люди сьогодні бажають радості, що вони роблять? Люди, замість того, щоб прийняти радість від Господа, вони звертаються до гріха, заради радості. Люди, які ходять до церкви й заявляють, що вони Христові слуги, коли вони сильно нервуються, вони випалять цигарку. А коли вони— коли їм кортить—хочеться якихось розваг, вони натягнуть на себе безсоромний одяг і вийдуть і візьмуться підстригати траву, коли проїжджають чоловіки, щоб ті підсвистували до них. Вони роблять усе, щоб добитися популярності. Їм хочеться уподібнитися кінозіркам. Ось яка у них радість.

Тоді як Ісус сказав: "Я їхнє забезпечення".

Причина, чому вони вдаються до цього, бо вони не хочуть пити з того Джерела. Вони відкинули Його. Вони не хочуть пити з Нього. Вони приєднуються до якоїсь створеної людиною системи, до якогось водозбору, який заповнився усілякою тухлятиною, щоб вони могли ходити ось так.

118 Учора ми повели дітей на річку. Здається, це було у суботу вранці. Ми пішли туди; Біллі рибалив з човна. І ми взяли туди діток, мого онучка та інших, мою доньку, і мого молодшого синочка; і ми пройшлися угору річкою, каталися на човні. Навіть не вдалося проїхати річкою на човні через нечистих, розпутних, гидких людей отам на річці, напівроздягнених і які непристойно поводилися. Один човен, який проплив біля нас, зграйка дванадцяти-чотирнадцятирічних хлопчаків, кожен з пивною бляшанкою

в руці й з цигаркою. У них це називається “розваги”. Ой-ой-ой! Скільки ще простоїть цей світ, з отакою системою?

119 Потім, заради того, щоб звільнитися від думок, що, коли вони помруть, то відправляться до пекла, вони роблять ось що: вони підуть і приєднаються до якогось отакого створеною людиною водозбору. Тому до цього водозбору належать такі самі люди. Це просто кубло нечистих, безсоромних ховзунів цього світу. І вони спілкуються з отакими, бо, як говорила моя мати: “Пташки шукають собі спілкування за кольором”. Вони не підуть до Джерела і не очистяться від отого гріховного життя. Їм хочеться жити там і все одно зберігати свідоцтво, що вони християни. Чому? Вони відвернулися від Нього, від істинного Джерела радості, Життя, досконалого Життя та задоволення. Ось чому вони вчинили це, бо їм хочеться приєднатися до цього. У них там будуть якісь люди, що вірять в ту нісенітницю.

120 Недавно ми з братом Фредом, і брат Том, наша група поїхала до одної відомої баптистської церкви у місті Тусон, щоб подивитися, чи не зможемо ми знайти щось таке, що дасть нам, можливо, якесь свіже відчуття. І служитель говорив щось про народ у Єгипті, що коли вони вийшли, вони їли часник і таке інше, їм хотілося знову повернутися і їсти це. Сказав: “Це схоже на сьогоднішніх людей”.

І, ми, кожен сказав: “Амінь!” Я ще ніколи не бачив такого зібрання! Вся церква відвернула погляд від проповідника та озирнулася, щоб побачити, хто сказав “амінь”. Неначе налякало їх до смерті. Вони не знали, що то таке.

Коли Давид сказав: “Вигукуйте радісно Господеві. Хваліть Його на арфах! Хваліть його з гуслами! Нехай усе, що дихає, хвалить Господа. Прославте Господа!” Бог радіє у Своєму народі. Нехай ті, хто навчені, скажуть: “Амінь”, — коли щось говориться правильно.

121 Чому не навернутися від цієї системи та від водозборів цього світу, до вірної Божої системи, якою є артезіанський колодязь, Ісус Христос? Чому вам не навернутися до Нього, де Бог — це наш рясний запас радості, наш рясний запас у хвалі, наш рясний запас у вдоволенні? Спокій моїх нервів приходить від Бога.

Коли я розтерзаний, я знаходжу своє вдоволення в Христі; не у цигарці, не у світських речах, не у приєднанні до якогось віровчення, але у тому, щоб знайти Його, обіцяне Слово, яке Він сказав: “Якщо Я відійду, Я знову прийду, щоб прийняти вас”. Я знаходжу свою радість у цьому. Він моя Радість.

122 Вони кажуть сьогодні, через приєднання до всього цього і через створення цієї Всесвітньої ради церков, що вони збираються створити ліпше місце, щоб жити там. На мою

щиру думку, вони збираються створити ліпше місце, щоб грішити там. Це якраз . . . Усе це гріх, в усякому разі; не для того, щоб жити там, але щоб померти там. Створити собі місце для того, щоб грішити там—грішити там, замість того, щоб жити там.

123 Усе, що поза Ісусом Христом та Його Словом Життя — це розбитий водозбір. Усе, що намагається замінити Його; усе, що ви намагаєтеся зробити, щоб принести собі мир; усе, що ви намагаєтеся зробити, щоб принести собі розраду; будь-яка радість, яку ви одержуєте звідкись іще на заміну Цього — це розбитий водозбір, наповнений нечистотами. Досконале задоволення дає Він.

124 Пам'ятаю тут, кілька літ тому, я вийшов через чорний хід. Там стояв один насмішник, який сказав мені, сказав: "Знаєте, причина, чому ви завжди отак говорите про жінок, про носіння тих шортів і таке інше, — він сказав, — бо ви старі". Сказав: "Ось чому".

Я сказав: "Послухай. Скільки тобі років?"

Сказав: "Двадцять сім".

125 Я сказав: "Коли я був на багато років молодший за тебе, я проповідував те саме".

Я знайшов Джерело вдоволення. Він — це моя частка. Амінь! Доти, доки Він цим забезпечує, це прекрасно. Це—це мій . . . Це моя таємниця — дивитися на Нього, спостерігати за тим, що звершає Його рука, і розуміти те, що Він звершає. Іншого джерела я не знаю!

Струмок той цінний є,
Змиває гріх з мене;
Іншого не знаю я,
О-о, ніщо, лише Кров Ісуса.

Із ран Спасителя текла
Струмком святая Кров,
Прощення всім вона дала,
До Нього хто прийшов.

126 Кажу вам, я не знаю ніякого іншого джерела, крім того Джерела. Воно очистило мене, коли я був брудний. Воно береже мене у чистоті, бо я хочу жити просто біля Нього, пити цю свіжу Воду, яка наповнює радістю мою душу.

Я можу бути дуже змучений і відчуваю, що навряд чи зможу з'їздити . . . ще один раунд, нікуди не зможу поїхати; тоді я можу схилити коліна й покласти свого пальця на обіцянку й сказати: "Господи Боже, Ти моя сила. Ти моє задоволення. Ти моє все-у-всьому". Я відчуваю, як Щось починає струмувати глибоко в мене всередині. Я вибираюся з цього.

127 Оскільки мені вже за п'ятдесят, я прокидаюся уранці, ви знаєте, як буває, ти ледве можеш опустити ногу з ліжка. О-о, ти ледве можеш це зробити; і хтось під дверима, стукає, або Біллі каже мені, що якась нагальна справа, мені треба кудись їхати. І я думаю: "Як я зроблю це?" Намагаюся зіставити одну ногу.

Я думаю: "Ти Джерело, наповнене моєю силою. Амінь! Моя сила і моя допомога приходять від Господа. Ти мій артезіанський колодязь! Ти моя молодість! 'Ті, хто чекають на Господа, відновлять свою силу; вони крила піднімуть, немов орли; вони побіжать — і не зазнають утоми, підуть — і не знеможуться'. Господи Боже, це мій обов'язок — їхати. Мене покликано до виконання обов'язків". І раптом ти бачиш, Щось починає струмувати в мені.

128 Одного разу, в одному містечку, я проводив тут зібрання у Топека, Канзас; був один юнак, молодий проповідник, один з моїх перших спонсорів. Брат Рой, який сидить отут, пам'ятає це містечко. У цій, у цій великій будівлі там, був один... Цей служитель попав під дах, тобто під якесь місце, його придавило боковою стіною. Той хлопчина помирав. Його печінку було розшматовано. Його селезінка змістилася. На нього впали тонни.

129 Я сидів за сніданком, розмовляв з дружиною. Я сказав: "Жінко, знаєш, якби Ісус був тут, знаєш, що Він зробив би?" Я сказав: "Коли він спонсорував мене, — 'я вірю цьому Слову', — він спонсорував Христа". І я сказав: "Це диявольський напад". Я сказав: "Якби Ісус був тут, Він поклав би на нього Свої святі руки. Цей хлопець одужав би. Мені все одно, чи розшматовано у нього печінку. Він одужав би, бо Ісус увійшов би туди, в точності знаючи, Хто Він. Він знав Свій поклик; Писання були праві, підтверджували в Ньому, що Він знав, Хто Він; і не...без жодної тіні сумніву. Він поклав би на нього Свої руки й сказав: 'Сину, ходи здоровий', — вийшов звідти". І я сказав: "Не вистачить у пеклі демонів, щоб убити того хлопця, у такому разі". Я сказав: "Він одужав би". Але я сказав: "Розумієш, люба, Він — це був Ісус, святі Божі руки".

Я сказав: "Я грішник. Я народився через статеве народження. Мої батько й мати обидва були грішники, і я сам просто нікчема".

І я сказав: "Але знаєш що? Якби Господь дав мені видіння і відправив мене туди, тоді усе було б інакше". Я сказав: "Я підійшов би туди й поклав на нього свої руки, він піднявся б з ліжка, якби Він дав мені видіння".

130 Потім мені подумалося: "Врешті-решт, якби й було видіння, що це було б? Це були б такі самі брудні руки на

ньому, атож, за нього помолився такий самий чоловік, такі самі брудні руки".

Потім я подумав: "Я Його представник. В такому разі Бог не бачить мене. Ця Кров того Праведного кладеться туди на вівтар, Вона заступається за мене. Він моя достатність. Він моя молитва. Він моє Життя". Я промовив: "Єдине, що дало б мені змогу покласти свої руки на нього, з вірою, бо у мене була б віра у видіння. А без видіння та сама віра звершила б те саме; тому я можу не брати себе до уваги, але розраховувати на Нього, мого все-у-всьому. Він моє Життя. Він мій Уповноважуючий. Мене відправила не деномінація; мене відправив Він. Алілуя! Я іду в Його Ім'я. Я покладу на нього руки". Пішов туди й поклав руки на того хлопця, і того вечора він був на зібранні, цілком здоровий. Амінь!

131 О-о, так, Він — це те Джерело. "Іншого не знаю я. О-о, ніщо, лише Кров Ісуса!" Я мерзотник, я зрадник, кожен з нас такий, але перед Богом ми досконалі. Іс-. . . "Отож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш на Небесах". Як ви можете бути отакими? Тому що нас там представляє Досконалий. Те Джерело знаходиться там кожного дня, свіже. Не щось застояне, але свіже кожного дня, яке змиває усі мої гріхи. Він — це те Джерело.

132 Тепер на завершення, можу сказати ось що. Усе, що відрізняється від Цього — це розбиті водозбори, і, зрештою, витече усе, що ви поклали туди; якщо ви кладете всі свої сподівання, увесь свій час, і все, у якийсь отакий водозбір зі стоячою водою. Ісус сказав, що це розбиті водозбори. Бог сказав: "Вони розбиті; з них витікає усе, що ви покладете у них". З ними не можна вже нічого добитися, бо вони витечуть. Тому що Він — це єдина дорога до Істини, до Життя та до Вічної радості та до Вічного миру. Він — це єдиний Той і єдина дорога до Того. О-о, подумати тільки!

133 Невичерпне Джерело Життя — це Ісус Христос. Чому? І Хто Він? Слово, те саме; Слово, Життя, Джерело, "той самий учора, сьогодні та навіки". Істинний віруючий, Це його найвища радість, його найвище Життя. І його найвище задоволення — у Христі. Ніякого викачування, ніякого витягування, ніякого приєднування, ніякого вичерпування; тільки віра і спокій. Ось хто Він для віруючих.

134 Подібно батьку Авраму; він не тягнув, він не тривожився, він не турбувався. У нього було Слово. Він лежав на грудях Ель-Шаддая. Коли Авраамові було сто років, Бог з'явився йому й сказав: "Я Всемогутній". Єврейське слово *Ель-Шаддай*, яке означає: "Той, у Кого є груди". "А ти вже старий, і твоя сила відійшла, але просто лягай на Мої груди й віднови силу з цього Джерела". Амінь! Що він виплекав собі? Нове тіло. У нього з'явилася дитина

від Сарри. І через п'ятдесят років народилося семеро дітей від іще одної жінки.

135 О-о, Ель-Шаддай! Старий Завіт демонструє те, що Він звершив; Новий Завіт говорить нам про те, що Він звершить. Амінь! У Старому Завіті . . .

136 Тепер трансляцію зупинили, тому я покваплюся і завершу тут, за хвилинку.

Я хотів би сказати ось що, перед тим, як закінчу. В мене одного разу був вдалий приклад цього. Я був на патрулюванні. І багато хто тут . . . Отам біля Джорджтауна, ось там у Міллтауні, там було, високо на пагорбах, одне джерело. Це було артезіанське джерело. Воно викидало струмінь води висотою приблизно в чотири чи п'ять футів, просто било фонтаном постійно, і величезне джерело там поруч. І навкруги нього росло багато цієї болотної м'яти, ви знаєте, та іншої подібної рослинності, як м'ята. І, ох, я просто прагнув побувати там, о-о, попасти до того джерела. І я лягав біля нього і просто пив і пив, і сидів і пив іще, перечекавши.

І з року в рік я приходив до того самого джерела. Воно ніколи не пересихало, ні взимку, ні влітку. Його не можна було заморозити. Артезіанське джерело не можна заморозити. О-о, ні! О-о, ні! Який—який би не був сильний мороз, воно не замерзне. Водозбір замерзне; це зробить навіть невеличкий мороз. Розумієте?

Але усе, що рухається, у чому є Життя, воно нуртує. І не можна заморозити артезіанського Джерела. Не має значення, наскільки пригнічений дух навколо того місця, це Джерело завжди нуртує. Живіть біля того Джерела.

137 І я помітив там, я проїжджав, і я пив звідти, і, о-о, яка свіжа вода! Ніколи не потрібно було турбуватися: "Цікаво, якщо я прийду туди, цікаво, чи не перестало воно текти?" Воно текло . . .

138 Один старий фермер розповів мені, сказав: "Мій дід пив з нього". І сказав: "Воно ніскільки не ослабло, нічого такого. Воно залишається тим самим джерелом, з якого тече потік туди до річки Блю-Рівер".

139 Я подумав: "О-о, яке вигідне місце для води!" Я відхилявся приблизно на милю від маршруту, щоб дістатися до того місця, бо то було справжнє місце, щоб напитися. О-о, яка якісна була ця вода! О-о!

Я—я виїхав у ту пустелю в Арізоні; я досі розмірковую про нього: "Те чудове джерело там, якби я міг просто прилігти біля нього!"

Як Давид сказав одного разу: "О-о, якби я міг ще раз напитися з того джерела!" Якби він міг хоча б дістатися туди!

140 І я присів там одного разу, і зі мною трапилося дещо кумедне. І я сказав: “Чого ти такий щасливий увесь час? Мені хотілося б самому бути таким щасливим. Чому так, я жодного разу не бачив тебе сумним, відколи я приходжу сюди. Біля тебе нема нічого сумного”. Я сказав: “Ти завжди повний радості. Ти стрибаєш і дзюркотиш і течеш. Взимку чи влітку, в спеку чи у холоднечу, що б там не було — ти завжди повен радості. Від чого ти. . .? Що, що це? Це тому, що я п’ю від тебе?”

“Ні”.

Я сказав: “Ну, може, зайці п’ють від тебе, і тобі дуже це подобається”.

“Ні”.

Я сказав: “Ну, що́ змушує тебе дзюркотіти ось так? Від чого ти настільки щасливе? Що робить тебе завжди повним радості?” Сказав: “Це тому, що—що пташки п’ють з тебе?”

“Ні”.

“Тому, що це я п’ю від тебе?”

“Ні”.

Я сказав: “Ну то як же, що робить тебе завжди настільки повним радості?”

141 І якби те джерело могло відповісти мені, воно сказало б ось що: “Брате Брангаме, це не тому, що ти п’єш; мені це подобається, і оскільки я можу забезпечувати пташок. Я забезпечую кожного, хто хоче пити. Єдине, що ти мусиш зробити — прийти сюди й пити. Але, що робить мене щасливим, це не я дзюркочу, це щось у глибині штовхає мене. Щось дзюркотить у мені”.

142 І отак відбувається з життям, яке наповнене Духом. Як сказав Ісус, Він був у. . .Розумієте, Він дасть вам джере́ла води, які течуть у вічне Життя, артезіанський, надлишковий фонтан, який постійно струмує. Усі інші у церкві пригнічені чи у піднесенні — ви все одно біля того Джерела.

Навіщо вам брати якусь стару деномінаційну систему та водозбір, де повно паразитів і усього іншого, і пити цю застояну воду, коли вас запросили до Джерела, до артезіанського Колодязя?

143 Я розмірковую про те, як він підштовхував, і грав, і— і дзюркотів, і сміявся, і радів, і підстрибував, і пустував. Холод, дощі; спека, засуха, коли усе навколо висихало, воно дзюркотіло як і завжди. Тому що воно було глибоко закорінене, воно витікало з глибини скель.

144 О-о, дозвольте мені жити біля того Фонтану! Заберіть собі усі свої створені людиною деномінаційні системи, які хочете, усі ваші старі колодязі зі стоячою водою, але дозвольте

мені прийти до. . .тобто водозбори зі стоячою водою. Але дозвольте мені прийти до того Джерела; дозвольте мені прийти туди, де Він просто повний. Він моя Радість. Він моє Світло. Він моя—Він моя Сила. Він моя Вода. Він моє Життя. Він мій Зцілитель. Він мій Спаситель. Він мій Цар. Усе, у чому я маю потребу, знаходиться в Ньому. Навіщо мені бажати ходити кудись іще?

145 Брате, сестро, чому б вам не прийти до цього Джерела сьогодні? Чому б вам, якщо ви ніколи не бували там, чому б вам не прийняти Його сьогодні, у той час, коли ми схилимо свої голови?

146 Розбиті водозбори, діряві, протікаючі, цей світ просочується в них, багнюка з хлівів та з інших днів. Чому не цей Колодязь, в якому не зможуть затриматися усі ці речі, це славетне Джерело, наповнене Кров'ю, яка тече з судин Еммануїла? Чому б вам не прийняти його сьогодні? Нехай Бог допоможе нам сьогодні, у цій сухій, спраглій країні. Як сказав був пророк: "Він — це Скеля у пересохлій землі". Він — це те Джерело. Ви прийдете до Нього сьогодні, у своєму серці, поки ми будемо молитися?

147 Любий Небесний Отче, іншого Джерела нема, як грає музика: "Іншого не знаю я, о-о, ніщо, лише Кров Ісуса". Там я народився, там мене виховали; я хочу жити там і померти там і знову воскреснути там у Його Присутності. Завжди, Господи, дозволь мені бути в Його Присутності, бо нічого іншого я не знаю. Ніякого віровчення, ніякої любові; ніякої любові, крім Христа; ніякого віровчення, крім Христа; ніякої книжки, крім Біблії; нічого більше, ніякої радості поза Ним. Віднімiть Його від мене, о Боже, мене не обходить, скільки з цього світу належало б мені, це—це все одно мертве, я блукатиму з руками над головою. Віднімiть Його від мене, я пропаду, Господи. Але нехай Він перебуватиме у мені, тоді грудень буде ніби травень; тоді нема ні спекотних місць, ні засушливих місць; навіть сама смерть не володіє перемогою. Дозволь нам мати Його, Отче. Роздай Його рясно кожному віруючому тут сьогодні, адже вони чекали у цьому приміщенні.

148 Багато хто з них їхатиме по шосе сьогодні вночі, коли вони повертатимуться додому, і нехай це буде у їхніх думках: "Я живу біля того Джерела. Я живу там, п'ю свіже, годину за годиною".

149 І якщо вони досі не прийняли цього, нехай вони приймуть Його тепер, щоб вони могли узяти це Джерело просто з собою. "Я піду з тобою; Я буду з тобою до кінця світу". Даруй усе це, Отче.

150 І тепер, поки наші голови схилені, чи є тут хтось, цього вечора, або хто хотів би сказати: "Господи, проведи мене негайно до того Джерела. Я прийшов сюди не тільки для

того, щоб послухати; я прийшов сюди заради того, щоб Щось віднайти. Я прийшов сюди заради того, щоб знайти Тебе, Господи. Ти потрібен мені сьогодні. Прийди до мого серця негайно. Прийдеш, Господи?" Бог благословить вас. Господь благословить кожного.

151 Отче, Ти бачив руки, навіть угорі та попід стіною, та у інших кімнатах, назовні. Ти—Ти бачив їх, Отче. Я—я благаю, щоб Ти надав усе, у чому вони мають потребу. Можливо, вони пили з якогось старого водозбору, Господи, просто якась зупинка, де якийсь чоловік викопав водозбір; його осквернили усілякими чудернацькими вченнями, відкинули Слово. Я благаю, Боже, щоб сьогодні ввечері вони прийшли до Того, Хто є те Джерело, те Джерело Життя. Даруй це, Отче. Передаю їх Тобі тепер в Ісусове Ім'я.

152 І Ти сказав мені: "Якщо ви попросите про щось у Моє Ім'я, це буде зроблено". Ось, я не просив би цього, Господи, якби не вважав, що це буде зроблено. Я був би—я був би лише тим, хто говорить це за встановленим обрядовим розкладом. Але я благаю за них, зі щирістю. Я благаю за них, вірячи, що Ти даруєш те, що Ти обіцяв.

153 І тепер сьогодні ввечері я забираю їх від того водозбору. Я забираю їх від того місця, де вони пили, де вони не одержували задоволення, до цього Джерела. Я роблю це в Ім'я Ісуса Христа.

154 Вони Твої, Господи. Нехай вони нап'ються від Тебе, живої Води, з Джерела живої Води. В Ісусове Ім'я я прошу про це. Амінь. Даруй це, Господи.

О-о, струмок той цінний є
Змиває гріх з мене.
Іншого не знаю я,
Ніщо, лише Кров Ісуса.

Що мій гріх геть може змить?
Ніщо, лише Кров Ісуса.
Що мене уздоровить?
Ніщо, лише Кров Ісуса.
О-о . . .

Ісусе, зціли оцих, Господи! Даруй це, Господи, через Ісусове Ім'я. Я молю, Боже, щоб Ти . . .?. . . Ти знаєш усе.

Іншого не знаю я,
Ніщо, лише Кров . . .

155 Задумайтеся над цим: іншого не знаю я! Я не знаю нічого більше, крім Нього. Я не бажаю знати нічого більше, крім Нього. Нічого, крім Крові Ісуса! О-о!

О-о, струмок той цінний є,
Змиває гріх з мене;
Іншого не знаю я,

О-о, ніщо, лише Кров Ісуса.

156 У той час, коли ми співатимемо це знову, потиснемо руку один одному. Ви любите один одного? Тут є хтось, у кому є щось проти когось іншого? Якщо є, то владнай це. Владнаєш? Не дозволь, щоб піти звідси ось таким. Розумієш? Якщо ти щось комусь винен, негайно виправ це. Негайно — це твоя нагода піти, сказати: "Брате, сестро, я говорив дещо про тебе, я думав дещо. Я не хотів цього робити. Пробач мені". Бачите, ось як треба робити це. Нехай це Джерело буде просто серед нас, постійно. Розумієте?

Іншого не знаю я,
Ніщо, лише Кров Ісуса.

О-о, струмок той цінний є,
Змиває гріх з мене;
О-о, іншого не знаю я,
Ніщо, лише Кров Ісуса.

157 О-о, Він чудовий? Ніякого іншого джерела! Ми не станемо забруднювати себе чимось іншим. Ми відокремилися, залишили цей світ позаду. Нам не хочеться єгипетського часнику та розбитих водозборів. Ми в мандрівці з Господом Ісусом, тією вдареною Скелею, амінь, споживаємо Манну з Висоти та п'ємо; харчуємося ангельською Їжею та п'ємо зі Скелі. Амінь!

Іншого не знаю я,
Ніщо, лише Кров Ісуса.

Тепер схилимо свої голови.

158 Благаємо, щоб Бог настільки рясно благословив кожного з вас, щоб Його благодать і ласка перебувала з вами увесь наступний тиждень. І якщо щось трапиться, хтось із вас може перейти по інший бік завіси, просто запам'ятайте, що це тільки декілька годин сну й відпочинку доти, доки ми не зустрінемося. Пам'ятайте, що "ті, хто живі та залишилися, не стануть на заваді тим, хто заснув, бо звук Божої Сурми, тієї останньої Сурми. . . " Шоста щойно пролунала. А та остання Сурма, як і остання Печатка — це буде Прихід Господа. "Засурмить, і ті, хто мертві у Христі, воскреснуть першими". Просто відпочивали до того часу.

159 І якщо тобі доведеться зазнати болю, запам'ятай:

Ти візьми Ім'я Ісуса
Як свій щит у боротьбі;
І коли журба насяде,
Його Ім'я ти приклич. (Біси утечуть.)

160 Просто запам'ятайте, ми сподіваємося зустрітися з вами наступної неділі вранці. Приводьте хворих і стражденних. Я молитимуся за вас. Ви моліться за мене. Молитиметеся?

Скажіть: “Амінь”. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Я буду молитися за вас, щоб Бог благословив.

. . . Ім’я ти приклич.

Ім’я те (Ім’я те!) — радість нам!
На землі і в Небесах.
Ім’я те — радість нам!
На землі і в Небесах.

Перед Іменем Ісуса,
Ницьма впавши Йому до ніг,
Царя царів на Небесах, ми коронуємо Його,
Коли нашу мандрівку буде завершено.

Ім’я те (Ім’я те! Хіба воно не є дорогоцінне й солодке?)
На землі і в Небесах.
Ім’я те (Ім’я те!) радість нам!
На землі і в Небесах.

161 Завжди дуже важко покидати вас. Хоча я знаю, що ви перегрілися, але дещо . . . Нумо, іще один якийсь куплет, заспіваєте? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Заспіваєте? *Блажен союз в Христі*, сестро. Хто знає цю старовинну пісню? Колись ми співали її, багато років тому.

162 І я розмірковував сьогодні ввечері: “Дві руки, з тих сотень, які лишилися”, — коли ми співали ту пісню біля скинії й тримали один одного за руки. *Блажен союз у Христі.* Я поховав багато кого з них, отут на кладовищі. Вони чекають. Я побачу їх знову. Час від часу я бачу їх у видінні, коли зазираю за завісу. Вони там.

Схилимо свої голови, коли співатимемо.

Блажен союз у Христі,
Єднає він серця.
В любові . . .
Ми всі одна сім’я.

Коли ми . . .

Тепер простягніть руку та візьміть когось за руку.

. . . окремо,

Схиліть вашу голову.

Віримо ми, що знов
Зустрінемось ми тут або там,
Де вічний Бог любов.

163 Схиливши свої голови. Тепер я передаю зібрання пастору, і розпустить у . . .

64-0726E Розбиті водозбори
Скинія Брангама
Джефферсонвілль, Індіана США

UKRAINIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва "Voice Of God Recordings" є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org